

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114207844
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3114207844.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: JJ., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XXX, I. - Q., právne zastúpený: JUDr. Ján Legerský, advokát, so sídlom Nám. sv. Anny 25, Trenčín proti žalovanej : P. B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. F. J. A. č. XX, X., Česká republika, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec Chocholná - Velčice a katastrálne územie I. - Q. na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 1184 m² a parc.č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m² a ako Stavby - rodinný dom súp.č. XXX na parc.č. XXXX/X v podiele X/X.

II. Súd u r č u j e, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec I. - Q. a katastrálne územie I. - Q. na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/XX - orná pôda vo výmere 54 m² v podiele X/X.

III. Súd u r č u j e, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec Chocholná - Q. a katastrálne územie I. - Q. na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 296 m² v podiele X/X.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 09.04.2014 v znení zmeny žaloby pripustenej uznesením č.k. 13C/71/2014-282 zo dňa 19.06.2017 sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol nasledovne:

Súd určuje, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec I. - Q. a katastrálne územie I. - Q. na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 1184 m² a parc.č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 154 m² a ako Stavby - rodinný dom súp.č. XXX na parc.č. XXXX/X v podiele 1/1.

Súd určuje, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec I. - Q. a katastrálne územie I. - Q. na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/XX - orná pôda vo výmere 54 m² v podiele 1/4.

Súd určuje, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec I. - Q. a katastrálne územie I. - Q. na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere XXX m² v podiele 1/4.

Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. Žalobu skutkovo žalobca odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 27.12.2013 darovaciu zmluvu, na základe ktorej žalobca ako darca previedol na žalovanú ako obdarovanú spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam v k.ú. I. - Q., a to spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“ parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 1184 m² a parc.č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 154 m² a ako stavby - rodinný dom súp.č. XXX na parc.č. XXXX/X; ďalej spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/8 k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“ parc.č. XXXX/XX - orná pôda vo výmere 54 m² a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/8 k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX. ako parcely registra „C“ parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 296 m². Ďalej uviedol, že dňa 25.01.2014 vydal vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločinskej jednotky, expozitúry Nitra uznesenie, ktorým bolo žalovanej vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy formou účasti, pričom obeťou vraždy sa mal stať žalobca, ktorý vystupuje v trestnom konaní ako poškodený. Príprava úkladnej vraždy voči darcovi napĺňa skutkovú podstatu ust. § 630 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o správanie, ktorým sa hrubo porušujú dobré mravy a toto správanie je v rozpore so základnými zásadami ľudského spolunažívania a s elementárnou úctou k ľudskému životu. Žalobca pred podaním žaloby žalovanú vyzval listom zo dňa 03.03.2014 na vrátenie daru, avšak žalovaná dar vrátiť odmietla s poukazom na prezumpciu neviny. Žalobca následne podaním zo dňa 18.08.2014 doplnil dôvody pre vrátenie daru a uviedol, že na verejnom zasadnutí v trestnej veci žalovanej dňa 13.08.2014 žalobca zistil, že žalovaná je vo vysokom štádiu tehotenstva a žalobca nie je otcom jej dieťaťa. Existenciu mimomanželského vzťahu a mimomanželského dieťaťa označil žalobca ako ďalšie skutočnosti, ktoré hrubo porušujú dobré mravy vo vzťahu k žalobcovi. Následne po tom, čo konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp.zn. PK-2T/21/2014, žalobca doplnil, že nepochybným dôvodom na vrátenie daru je právoplatné odsúdenie žalovanej za spáchanie prípravy na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy voči žalobcovi. Tiež poukázal na to, že bola preukázaná existencia mimomanželského vzťahu žalovanej, kde k intímneho zblíženia žalovanej s novým partnerom došlo niekedy po Silvestri 2013 do obdobia sviatku Troch kráľov roku 2014, pričom z tohto vzťahu vzišlo aj nemanželské dieťa, splodené približne na prelome rokov 2013-2014, ku ktorému bolo otcovstvo žalobcu súdom právoplatne zapreté. Poukázal na to, že ku konfliktom medzi žalobcom a žalovanou došlo prvýkrát až 14.01.2014, kedy žalobca oznámil žalovanej, že si manželstvo takto nepredstavoval a chce sa rozviesť a neboli preukázané tvrdenia žalovanej, že k narušenou vzťahov medzi manželmi došlo na P. XXXX, teda ešte pred uzatvorením darovacej zmluvy.

3. Žalovaná sa proti žalobe bránila poukazom na zásadu prezumpcie neviny a poukázala na to, že bez právoplatného rozhodnutia trestného súdu nie je možné uvedený dôvod vrátenia daru preukázať. K druhému tvrdenému dôvodu pre vrátenie daru uvádzala, že príčinou rozvratu manželstva boli iné skutočnosti ako mimomanželský pomer žalovanej, z ktorého vzišlo nemanželské dieťa. Vzťah bol rozvrátený už v decembri 2013 a mimomanželský pomer žalovanej bol následkom rozvratu manželstva a nie jeho príčinou.

4. Súd vykonal v konaní dokazovanie výsluchom strán sporu a svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

5. Z darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako darcom a žalovanou ako obdarovanou dňa 27.12.2013 mal súd preukázané, že žalobca ako darca daroval žalovanej ako obdarovanej spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach, a to konkrétne:

- spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. I. - Q. ako parcely registra „C“ parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere XXXX m² a parc.č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 154 m² a ako stavby - rodinný dom súp.č. XXX postavený na parc.č. XXXX/X,

- ďalej spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/8 k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. I. - Q. ako parcely registra „C“ parc.č. XXXX/XX - orná pôda vo výmere 54 m²,
- spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/8 k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. I. - Q. ako parcely registra „C“ parc.č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 296 m² (ďalej aj ako „dar“ alebo „predmet darovania“).

6. Vlastnícke pomery k predmetu darovania aj podľa aktuálnych listov vlastníctva sú od predmetného darovania nezmenené.

7. V konaní nebolo sporné, že strany sporu boli v čase uzatvorenia darovacej zmluvy manželia, manželstvo bolo uzavreté dňa 16.11.2013. Rozvedené bolo rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 18C/40/2014 zo dňa 09.03.2015 právoplatným dňa 19.03.2015.

8. Súd mal preukázané, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ zo dňa 25.01.2014 bolo žalovanej vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy spáchaný v štádiu prípravy formou účasti, pričom žalobca v trestnom konaní vystupoval v pozícii poškodeného.

9. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č.k. PK - XT/XX/XXXX-XXXX zo dňa 25.06.2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 To/12/2018 zo dňa 14.01.2020 právoplatným dňa 14.01.2020 bola žalovaná uznaná za vinnú, že dňa 15.01.2014 v poludňajších hodinách v jej rodinnom dome v obci Chocholná- Q. č. XXX objednala u P. Y. vraždu jej manžela - žalobcu, pričom ho inštruovala, že vraždu má vykonať v najbližší piatok, teda dňa XX.XX.XXXX, bližšie nešpecifikovanou krátkou strelnou zbraňou, ktorú mu zabezpečí a podrobne mu vysvetlila spôsob, akým má vraždu vykonať a ako má naložiť s telom jej manžela, pričom si má zabezpečiť za účelom vykonania skutku komplica; za vykonanie toho prisľúbila P. Y. finančnú hotovosť vo výške 50.000,- eur, pričom motívom jej konania bolo získanie manželovej časti majetku po vyhlásení ho za mŕtveho, za účelom čoho zničila jeho pas. Dopustila sa teda konania, ktoré spočívalo v úmyselnom organizovaní úmyselného usmrtenia iného s vopred uváženou pohnútkou a taký čin mal byť spáchaný na chránenej osobe - manželovi a v úmysle získať majetkový prospech, pričom nedošlo ani k pokusu ani dokonaniu zločinu. Týmto konaním spáchala prípravu na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, § 144 ods. 1, ods. 2 písmeno d/, písmeno f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 4 Trestného zákona. Za to bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere osem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu stredného stupňa stráženia a bol jej uložený ochranný dohľad na 2 roky. Z odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu vyplýva, že žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že príprava vraždy je zákonný dôvod na vrátenie daru.

10. Výzvou zo dňa 03.03.2014 žalobca vyzval žalovanú, aby žalobcovi v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka v lehote 14 dní od doručenia výzvy dar vrátila z dôvodu, že sa voči žalobcovi dopustila konania napíňajúceho skutkovú podstatu prípravy úkladnej vraždy, čím hrubo porušila dobré mravy. Listom zo dňa 25.03.2014 žalovaná na výzvu reagovala tak, že na vrátenie daru nie sú splnené zákonné dôvody a odmieta vrátiť dar, nakoľko popisovaný skutok, ktorého sa mala žalovaná dopustiť je len subjektívnym tvrdením žalobcu, ktoré nebolo právoplatne deklarované rozsudkom súdu, a teda platí prezumpcia nevinu.

11. Žalovaná pri svojom výsluchu uviedla, že jej mimomanželský vzťah nebol príčinou rozvratu manželstva, ale jeho následkom. Žalobca jej 07. alebo 08. decembra 2013 po roztržke ohľadom diplomovej práce povedal, že ich vzťah si takto nepredstavoval a že sa rozvedú. Ona s tým súhlasila. Ohľadom dôvodu prevodu nehnuteľnosti uviedla, že žalobca jej nehnuteľnosť nedaroval z lásky, bola to dohoda medzi nimi o tom, že to bude darovacou zmluvou, to poradil žalobcovi právnik z dôvodu daní. Žalobca dal do domu 90.000,- € a žalovaná 17.000,- €, toto bolo na nákup domu. Dom sa dorábala, bola to hrubá stavba. Túto dorábku financovala ona a keď jej vklady dovŕšili 90.000,- € došlo k prevodu. Rozporovala, že jej žalobca v januári 2014 navrhol rozvod. Uviedla, že dňa 07.01.2014 bola s matkou žalobcu v Pandorfe, ktorá sa vyjadřila tak, že jej žalobca povedal o rozvode týždeň po Pandorfe, keď bol doma. Z toho vyplýva, že jej to mohol povedať v priebehu víkendu 11. alebo 12. januára 2014. Avšak na pojednávaní žalobca tvrdil, že žalovanej navrhol rozvod 14.01.2014, čo nemôže byť pravda. Uviedla, že sa so žalobcom poznali asi 3 - 4 roky. On bol predtým ženatý s inou ženou, na ktorú žalobca zaútočil a potom sa rozviedli. Čo sa týka nehnuteľnosti, žalobca použil peniaze z predaja bytu v Prahe a niečo mu asi dali rodičia. Žalovaná dala na kúpu 17.000,- €. Ich vzťah bol bežný a po mikulášskej zabijačke si povedali o rozvode. Pred svadbou si rozumeli a keď vznikol medzi nimi nejaký problém, toto si vedeli vyrozprávať. Ona iný vzťah počas doby, keď spolu žili ako druh a družka, nemala. S pánom

O. sa začala intímne stýkať okolo Vianoc alebo po Vianociach 2013. O tehotenstve zistila počas väzby, dieťa mohli splodiť asi v januári 2014. Ona mala indicie, že aj žalobca mohol mať známosť, v hádke mu vykričala, že ona sa do jeho vecí a do jeho mileniiek nestará. Žalobca jej poslal MMS, kde bola fotka bytu, v ktorom bola silueta inej ženy. Počas zabíjačky 07.12.2013 jej žalobca vyčítal, že sa tam bavila so známymi, on sa urazil a odišiel. Povedal jej, že on si vzťah takto nepredstavoval. Potom ju doma vymkol, povedala mu, že zavolá políciu, preto jej otvoril. Potom mu povedala, aby sa ukludnil a tiež to, že vie o tom, že diplomovú prácu celú opísal. Žalobca povedal, že vzťah si takto nepredstavoval, a že sa chce rozviešť. Ešte v ten večer sa bavili o tom, že ako sa majetkovo vysporiadajú. Boli dohodnutí tak, že 27.01.2014 príde a podpíše zmluvy s tým, že na žalovanú prevedie kúpnu zmluvou svoj podiel na nehnuteľnosti a ona mu vyplatí kúpnu cenu na účet, k tomu ale nedošlo, lebo bola vzatá do väzby. Vzťah od sobáša do hádky 07.12.2013 bol normálny. Sobáš jej navrhol žalobca, a to niekoľko krát. Chceli ísť na svadobnú cestu niečo ako Svadba v raji, ona aj písala do agentúry. S pánom O. boli najskôr kamaráti, intímny vzťah nadviazali okolo Q. alebo po Vianociach. Po hádke so žalobcom žila v Trenčianskych Stankovciach a čiastočne v Chochoľnej. Keď žalovaná vytiahla žalobcovi jeho diplomovku, to bola v ich vzťahu konečná. Na zabíjačke aj známi videli, že sa so žalobcom nebavili. Oni si so žalobcom všetko povedali 07.12.2013. Na Vianoce a na Silvestra 2013 spolu neboli. Od hádky chodieval žalobca do práce na týždňovky a väčšinu času doma trávil u rodičov. Vianoce 2013 strávili v dome Chchoľnej, ona bola na poschodí, žalobca na prízemí. V ten deň jej pán O. doniesol darčeky. Obaja vedeli, že bude rozvod. Ona žalobcovi o vzťahu s O. nepovedala, to zistil až 24.12.2013, keď jej doniesol tie darčeky. Ona ich zoznámila, žalobcovi povedala, že je to jej priateľ a žalobca pri tomto stretnutí žartoval, že si mohol priviesť nejakú priateľku a mohli mať spoločnú večeru. So žalobcom si telefonovali a posielali SMS správy ako bežní partneri iba do tej hádky, odvtedy nebola medzi nimi komunikácia ako predtým.

12. Pri svojom výsluchu žalobca uviedol, že so žalovanou sa poznali pred sobášom asi 4 roky. Rovnakú dobu približne spolu žili ako druh a družka. Najprv bývali v Trenčíne, potom v Stankovciach a nakoniec v Chochoľnej. Žalobca zmenil zamestnanie a žalovaná prišla s návrhom, aby sa zosobášili, on ju o ruku nepožiadal. Vzťah do darovania hodnotil tak, že bol v poriadku, harmonický. Žalobca s návrhom žalovanej ohľadom sobášu súhlasil a žalovaná zariadila záležitosti na úrade v P.. Po sobáši boli obaja pracovne veľmi vyťažení a asi v decembri previedol na žalovanú predmetné nehnuteľnosti. On jej chcel tieto darovať z dôvodu, že žalobcovo zamestnanie je nebezpečné, pracuje ako výsadkár. Považoval za normálne darovať jej polovicu domu, ktorú nadobudol pred uzavretím manželstva. So žalovanou plánovali rodinu. Správanie žalovanej sa po darovaní zmenilo. Nezdržovala sa doma, nebola doma ani na Silvestra a chodievala domov nad ráno. Asi v januári jej žalobca navrhol rozvod manželstva. Ona sa to snažila najprv urovnať a potom aj súhlasila. Dňa 24.01.2014 došlo k tomu, že bola vzatá do CPZ a potom do väzby, bolo jej vznesené obvinie z prípravy úkladnej vraždy. Žalobca chodieval do zamestnania na týždňovky a niekedy ani cez víkend neprišiel domov, bol veľmi pracovne vyťažený. Na svadobnej ceste neboli, túto žalovaná aj plánovala, ale v januári ju zrušila. Keď sa jej správanie po darovaní zmenilo, žaloba si myslel, že je to iba zlé obdobie. On v tom čase nemal mimomanželskú známosť a nemal ani vedomosť o mimomanželskej známosti žalovanej. V rámci diskusie, keď boli po sobáši, prišla žalovaná s návrhom, aby jej podiel na svojich nehnuteľnostiach daroval. Dôvodom, pre ktorý žalovanej daroval podiel na nehnuteľnostiach bol taký, že boli manželia, už pred sobášom spolu dlhodobo žili a vzhľadom na jeho zamestnanie chcel predísť zložitému riešeniu majetkových vzťahov, ak by sa mu niečo stalo. O tehotenstve žalovanej sa dozvedel pár mesiacov po vzatí žalovanej do väzby z NAKA a z médií, žalovaná mu to sama neoznámila. O tom, že nie je otcom dieťaťa, vedel od momentu, keď zistil, že je tehotná. Otcom nemohol byť z dôvodu, že sa intímne nestýkali v období rozhodnom pre splodenie dieťaťa. Správanie žalovanej po darovaní bolo také, že sa nezdržovala doma, žalobca nevie, kam chodila a občas prišla pod vplyvom alkoholu. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej, že mu dala na kúpu nehnuteľností sumu 17.000,- eur, keď kúpnu cenu platil on. Kauzu o zabíjačke si žalovaná vymyslela a klamstvom je i to, že by hádka na zabíjačke bola taká, že sa po nej dohodli na rozvode manželstva.

13. Záonné ustanovenia:

Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, Darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

14. Žalobca sa domáhal určenia vlastníckeho práva na tom skutkovom základe, že boli naplnené dôvody pre vrátenie daru. Žalobu je potrebné podradiť pod § 137 písm. c/ CSP, ako žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Procesnú povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, t.j. žalobcu. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právo je alebo nie je. V prejednávanej veci pritom nejde o prípad, kedy by právny záujem na požadovanom určení práva vyplýval z právneho predpisu, keďže žiaden predpis neopravňuje, resp. neukladá povinnosť niekomu podať takú žalobu, akú podal žalobca. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Súd konštatuje, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení, na tom skutkovom základe, že nastal zákonný dôvod na vrátenie daru, je daný, nakoľko prípadným vyhovujúcim výrokom súdu by došlo k pozitívnej zmene v právnych pomeroch žalobcu. V súčasnosti je žalobca evidovaný na listoch vlastníctva ako podielový spoluvlastník s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach o veľkosti 1 (LV č. XXXX), resp. o veľkosti 1/8 (LV č. XXXX a XXX), ktorý je menší, než by mu patril v prípade vyhovujúceho výroku súdu. Za takéhoto stavu preto treba konštatovať, že bez navrhovaného určenia by bolo (aj naďalej) právne postavenie žalobcu neisté. Stav bez požadovaného určenia by pre žalobcu ako darcu znamenal ohrozenie jeho práva, zneistenie jeho právneho postavenia, a teda aj z toho je možné vyvodiť, že takáto určovacia žaloba so svojím preventívnym charakterom je namieste. Okrem toho odborná literatúra vidí vždy existenciu naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľností, pokiaľ prostredníctvom vyhovujúceho rozhodnutia sa má docieľť súlad medzi právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. To znamená, že ak petit znie na určenie vlastníckeho práva darcu ku konkrétne špecifikovanej nehnuteľnosti, potom je nutné konštatovať, že súdna prax pripúšťa aj určovaciu žalobu ako vhodný a možný prostriedok nápravy. K tomu, že aj určovacia žaloba je v tomto prípade vhodným nástrojom pre uplatnenie práva, je možné citovať napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.08.1999 sp.zn. 2 Cdon 756/97, v zmysle ktorého pokiaľ nadobúdateľ neakceptuje prevodcom tvrdený dôvod, ktorým popiera nadobúdateľovo vlastníctvo nehnuteľnosti, je žaloba prevodcu o určenie vlastníctva k spornej nehnuteľnosti vhodným prostriedkom k dosiahnutia súdneho rozhodnutia ako podkladu pre nový zápis (záznam) vlastníckeho práva prevodcu do katastra nehnuteľností; takejto žalobe je treba pre jej jednoznačnosť dať prednosť pred žalobou na plnenie. Rozsudok o určovacej žalobe je tu podľa názoru súdu vhodným prostriedkom nápravy hlavne s ohľadom na fakt, že kataster nehnuteľností vykonáva zápis podľa výrokovej časti rozsudku, ktorá v prípade rozsudku „o určenie“ jasne a nepochybne vymedzuje vlastníctvo určitej osoby. Súd preto vyhodnotil podanú žalobu ako procesne prípustnú žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP, a preto sa ňou aj meritorne zaoberal. Je nutné sa tiež zmieniť aj o tom, že ak sa má určenie vlastníckeho práva týkať spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti za stavu, keď darca vlastní druhý ideálny podiel, žalobca nemôže žiadať určenie, že je vlastníkom odvolaného spoluvlastníckeho podielu, vzhľadom na to, že ideálny podiel nie je možné v rozhodnutí špecifikovať, ale vždy sa musí domáhať určenia, že je vlastníkom celej veci (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/1968/2000 z 07.03.2001). Preto žalobca správne upravil petit svojej žaloby návrhom na zmenu žaloby (ktorá bola následne i pripustená) tak, aby bolo jasné, aký veľký podiel bude žalobca definitívne vlastníť po prípadnom vyhovení žalobe (LV č. XXXX a XXX), resp. aby bolo jasné, že ak bude žalobe vyhovené, žalobcovi má definitívne patriť celá nehnuteľnosť (LV č. XXXX).

15. Právny vzťah darovania zaniká na základe dvoch právnych skutočností: a) kvalifikované porušenie dobrých mravov voči darcovi a členom jeho rodiny, b) jednostranný prejav vôle darcu voči obdarovanému, ktorým sa darca domáha vrátenia daru. K splneniu prvej podmienky pod písm. a) vo všeobecnosti možno konštatovať, že darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa voči nemu a členom jeho rodiny tak, že hrubým spôsobom porušuje dobré mravy. Pod hrubým porušením

dobrych mravov má zákon na mysli porušenie dobrych mravov značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie (napr. vo forme fyzického napádania, hrubých urážok, neposkytnutia potrebnej pomoci atď.) Judikatúra ustálila, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny, ale len také správanie, ktoré so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrych mravov. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri obyčajnej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi ani pri menej významnom porušení dobrych mravov obdarovaným. Uvedené kvalifikované správanie sa obdarovaného je podmienkou vrátenia daru, ak nastalo po uzavretí darovacej zmluvy a odovzdaní daru obdarovanému. K splneniu podmienky uvedenej vyššie pod písm. b) súd uvádza, že domáhanie sa vrátenia daru (odvolanie daru) je jednostranným právnym úkonom darcu, ktorý smeruje k tomu, aby obdarovaný vrátil dar. Z výzvy na vrátenie daru však musí byť zrejmá vôľa darcu smerujúca k tomu, aby obdarovaný vec vrátil. Ak sa vrátenie daru týka nehnuteľnosti, musí byť tento úkon urobený písomne. Z obsahu výzvy na vrátenie daru musí byť zrejmé, kto ju urobil, voči komu, z akého dôvodu (pričom nevhodné správanie sa obdarovaného musí byť opísané konkrétnom a nezameniteľným spôsobom) a čoho sa ten, kto ju robí, domáha.

16. Súd primárne posudzoval tvrdený dôvod na vrátenie daru - a síce spáchanie prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy žalobcu zo strany žalovanej. Súd mal preukázať, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č.k. PK - 2T/21/2014-1308 zo dňa 25.06.2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 To/12/2018 zo dňa 14.01.2020 právoplatným dňa 14.01.2020 bola žalovaná právoplatne uznaná za vinnú zo spáchania prípravy na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy, za čo bola právoplatne odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody o výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu stredného stupňa stráženia s uložením ochranného dohľadu na 2 roky. Tohto skutku sa žalovaná dopustila dňa 15.01.2014 (tj. až po uzatvorení darovacej zmluvy so žalobcom, k čomu došlo dňa 27.12.2013), kedy si objednala u P. Y. vraždu žalobcu, pričom ho inštruovala, že vraždu má vykonať v najbližší piatok, teda dňa 17.01.2014, bližšie nešpecifikovanou krátkou strelnou zbraňou, ktorú mu zabezpečí a podrobne mu vysvetlí spôsob, akým má vraždu vykonať a ako má naložiť s telom jej manžela, pričom si má zabezpečiť za účelom vykonania skutku komplica; za vykonanie toho prisľúbila P. Y. finančnú hotovosť vo výške 50.000,- eur. Súčasťou skutkovej vety rozsudku je i motív jej konania, a síce získanie manželovej časti majetku po vyhlásení ho za mŕtveho, za účelom čoho zničila i jeho pas. Nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku bol odsudzujúci rozsudok súdu už právoplatný, nemožno mať pochybnosti o spáchaní tohto trestného činu a vine žalovanej a súd je v tomto sporom konaní v zmysle § 193 CSP i viazaný rozsudkom o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Spáchanie trestného činu žalovanej voči osobe žalobcu (ktorému v trestnom konaní svedčalo postavenie poškodeného) po uzatvorení darovacej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou tak bolo nepochybne preukázané. Súdu preto ostáva ešte zhodnotiť, či spáchanie tohto trestného činu je alebo nie je dôvodom pre vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Súd pritom dospel k jednoznačnému záveru, že uvedené konanie žalovanej voči žalobcovi predstavuje zákonný dôvod pre vrátenie daru pre hrubý rozpor s dobrými mravmi, čoho si napokon zrejme bola vedomá aj žalovaná, ktorá tak, ako to bolo uvedené v odôvodnení rozsudku Špecializovaného trestného súdu, uviedla, že spáchanie tohto trestného činu je zákonným dôvodom pre vrátenie daru.

17. Súd konštatuje, že konanie žalovanej (obdarovanej) spočívajúce v príprave úkladnej vraždy žalobcu ako svojho vtedajšieho manžela (darcu), ktorého sa dopustila krátko po tom, čo došlo k podpisu darovacej zmluvy v úmysle privodiť si majetkový prospech získaním majetku manžela, je podľa názoru tak závadné konanie, ktoré nevzbudzuje žiadne pochybnosti o tom, že je v rozpore s elementárnymi morálnymi pravidlami, ktoré sú všeobecne spoločnosťou uznávané ako základné etické princípy. Je to konanie, ktoré je v príkrom rozpore s fundamentálnym hodnotovým poriadkom spoločnosti, ktorého základom je predovšetkým úcta k ľudskému životu a zdraviu, pričom konanie žalovanej bolo namierené práve proti týmto základným morálnym hodnotám. Ide o zavrhnutiahodné konanie, čo v konečnom dôsledku našlo svoj odraz aj v právoplatnom odsúdení žalovanej za tento skutok. Judikatúra konštatovala, že konanie porušujúce hrubé porušenie dobrych mravov pre účely § 630 Občianskeho zákonníka ani nemusí naplniť skutkovú podstatu trestného činu či priestupku, avšak v tomto prípade dokonca bola naplnená skutková podstata prípravy takého obzvlášť závažného zločinu, u ktorého možno konštatovať tú najvyššiu mieru spoločenskej nebezpečnosti vzhľadom na objekt, proti ktorému bol tento čin namierený (život darcu). Toto konanie z hľadiska svojej intenzity patrí k tým najzávažnejším protiprávnym konaniam, ktoré sú všeobecne spoločensky odsúdeniahodné aj právne prísne postihované. Nepochybne sa nejedná len o konanie, ktoré by mohol darca subjektívne pociťovať ako len akúsi nevďačnosť obdarovaného, ale toto konanie je možné z objektívneho hľadiska cez prizmu

dobrych mravov označiť za konanie, ktoré vykazuje z etického hľadiska absolútnu neúctu k ľudskému životu a ktoré povýšilo snahu žalovanej o získanie ďalšieho majetkového prospechu nad život darcu, čo možno konštatovať vzhľadom na motív, ktorý žalovanú viedol k príprave úkladnej vraždy svojho manžela. Takéto konanie je spoločensky neakceptovateľné a v konečnom dôsledku len ťažko si možno predstaviť iné porušenie dobrých mravov vyššej intenzity ako to, ktorého sa dopustila žalovaná (snáď by mohlo ísť už len o prípad, ak by sa žalovaná o úkladnú vraždu nakoniec i pokúsila, resp. ak by sa ju podarilo aj dokončiť). Opísané konanie je možno považovať za o to závažnejšie, keď poškodeným, ktorého úkladnú vraždu žalovaná pripravovala, bol jej manžel, a teda toto konanie je tak v rozpore aj s elementárnymi zásadami, na ktorých je založený inštitút manželstva. Konanie žalovanej namierené voči žalobcovi nemôže ospravedlniť žiadna okolnosť, a to ani prípadné narušenie manželských vzťahov krátko pred tým, než sa žalovaná skutku dopustila (v zmysle skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku sa skutku dopustila dňa 15.01.2014 s tým, že vražda žalobcu bola naplánovaná na deň 17.01.2014). Nech už by aj manželské vzťahy boli akokoľvek hlboko vzájomne narušené, prípadne, nech už by sa medzi manželmi „skloňoval“ aj prípadný rozvod, ktorý mal navrhnúť žalobca, nemožno v tomto vidieť žiadne ospravedlnenie činu žalovanej, resp. nemožno v tom vidieť žiadnu skutočnosť, ktorá by závažnosť konania žalovanej zľahčila a vylúčila by naplnenie dôvodov podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Súd je toho názoru, že keby sa vzájomne pomeralo správanie oboch zúčastnených, také správanie žalovanej, akého sa dopustila, vzhľadom na jeho závažnosť, je v očividnom nepomere k prípadnému správaniu sa žalobcu ako darcu, ktorý mal navrhnúť rozvod manželstva. Ak vyjadrenia žalovanej smerovali k poukazu na to, že vzťahy medzi manželmi mali byť narušené (a to už aj pred darovaním), konanie ktorého sa dopustila ona po akte darovania je ďaleko za hranicou ešte akceptovateľného menej vážneho porušenia dobrých mravov, ktoré by bolo možné hodnotiť len ako prípustnú „reakciu“ na aktuálnu situáciu v manželstve. Súd preto uvedené konanie žalovanej, ktorého sa dopustila po uzatvorení darovacej zmluvy, vyhodnotil ako hrubé porušenie dobrých mravov zakladajúce právo žalobcu na vrátenie daru.

18. Čo sa týka splnenia ďalšej podmienky, a síce existencie prejavu vôle darcu, ktorým sa domáha vrátenia daru, táto rovnako bola naplnená, keďže písomnou výzvou zo dňa 03.03.2014 sa žalobca preukázateľne domáhal vrátenia predmetu darovania od žalovanej z dôvodu konania napíňajúceho skutkovú podstatu úkladnej vraždy, a to v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Táto výzva bola žalovanej doručená, ale žalovaná listom zo dňa 25.03.2014 reagovala odmietavo, spáchanie trestného činu poprela a odmietla vrátiť dar s poukazom na zásadu prezumpcie neviny. Žalobcovi preto neostávalo nič iné, ako obrátiť sa so žalobou na súd.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah tak súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre vrátenie daru predpokladané ust. § 630 Občianskeho zákonníka, a preto súd žalobe o určenie vlastníckeho práva žalobcu vyhovel v celom rozsahu. Na podklade tohto rozsudku sa tak v katastri nehnuteľností obnoví vlastnícky stav k nehnuteľnostiam, ktorý tu bol pred samotným uzatvorením darovacej zmluvy.

20. K preukázaniu existencie dôvodov na vrátenie daru spočívajúcich v mimomanželskom vzťahu žalovanej po uzatvorení darovacej zmluvy, v splnení nemanželského dieťaťa a rozvratu manželských vzťahov medzi stranami sporu v čase darovania boli vykonané aj dôkazy výsluchom svedkov - Tomáša O., U. N., P. N., Evy Vojtkovej, aj predložením rozsudku Okresného súdu v Uherském Hradišti č.k. Nc 13007/2014-33 zo dňa 09.12.2014 o zapretí otcovstva žalobcu k dcére žalovanej. Tieto dôkazy neboli vykonané za účelom preukázania existencie primárneho dôvodu pre vrátenie daru - spáchania obzvlášť závažného zločinu namiereného proti životu žalobcu po okamihu darovania, nakoľko naplnenie tohto dôvodu je možné reálne preukázať len právoplatným rozsudkom súdu. Vzhľadom na závažnosť a zavrhnúťhodnosť konania žalovanej spočívajúceho v príprave úkladnej vraždy žalobcu zo strany žalovanej po akte darovania sa ďalšie žalobcom uvádzané dôvody (mimomanželský pomer a dieťa a z toho plynúci rozvrat manželských vzťahov) javili skôr ako sekundárne dôvody. Nakoľko súd za zákonný dôvod pre vrátenie daru spočívajúci v hrubom porušení dobrých mravov uznal už samotné spáchanie trestného činu proti životu žalobcu, ktorého naplnenie postačovalo pre vyhovenie žalobe, skúmanie a hodnotenie naplnenia ďalšieho tvrdeného dôvodu na vrátenie daru bolo tak už bezvýznamné. Či už by súd konštatoval naplnenie či nenaplnenie i tohto druhého dôvodu na vrátenie daru, rozhodnutie súdu by nebolo iné, než to, aké súd prijal a nech už by súd vyhodnotil tento ďalší dôvod akokoľvek, nebolo by posúdenie týchto ďalších dôvodov spôsobilé pre žalovanú priviesť priaznivejšie rozhodnutie. Z týchto dôvodov, keď už len samotné naplnenie primárneho v žalobe tvrdeného dôvodu na vrátenie

daru (spáchanie trestného činu) bolo preukázané a uznané za dôvod naplňajúci predpoklady podľa § 630 Občianskeho zákonníka, súd sa hodnotením ďalších dôvodov pre nadbytočnosť už ani bližšie nezaoberal.

21. Súd ešte pre úplnosť a odôvodnenie procesného postupu súdu, dopĺňa, že posledné pojednávanie konané dňa 28.05.2020, na ktorom došlo k ukončeniu dokazovania a vyhláseniu rozsudku, bolo konané v neprítomnosti žalovanej, nakoľko podľa názoru súdu boli splnené podmienky na konanie v jej neprítomnosti. Žalovaná mala predvolanie na toto pojednávanie doručené do rúk svojho právneho zástupcu dňa 22.04.2020 (doručenka na č.l. 393). F. zástupca žalovanej emailom doručeným súdu dňa 26.05.2020 a následne písomným podaním doručeným súdu dňa 27.05.2020 oznámil, že advokát ukončil právne zastúpenie žalovanej z dôvodu, že so žalovanou sa nie je možné skontaktovať. Ospravedlnil preto svoju neúčast' na pojednávaní. Voči súdu je ukončenie zastúpenia účinné až dňom doručenia tohto oznámenia súdu, teda dňom 26.05.2020. Súd v prvom rade konštatuje, že predvolanie bolo právnomu zástupcovi žalovanej riadne a včas doručené ešte v čase, kedy bol riadnym právnym zástupcom žalovanej, a teda predvolanie bolo tejto procesnej strane doručené v súlade s § 110 ods. 1 veta prvá CSP. Právny zástupca žalovanej oznámil ukončenie právneho zastúpenia žalovanej len dva dni pred konaním pojednávania, pričom ani nežiadal o odročenie pojednávania z akéhokoľvek dôvodu, len ospravedlnil neúčast' na pojednávaní. Súd je toho názoru, že za takejto procesnej situácie, keď predvolanie na pojednávanie bolo splnomocnenému právnomu zástupcovi doručené riadne a včas a za stavu, keď tento o odročenie pojednávania nežiadal, boli splnené všetky podmienky na uskutočnenie pojednávania aj v neprítomnosti žalovanej strany. Tiež sa žiada dodať, že splnomocnenc - i advokát, je povinný aj potom, čo ukončí sám zastupovanie svojho klienta, vykonať ešte všetky nevyhnutné a neodkladné úkony na to, aby klient - splnomocniteľ netrpel ujmu na svojich právach a tieto úkony by platili, akoby ešte splnomocniteľ bol riadne zastúpený (v zmysle § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka a prakticky zhodne aj § 22 ods. 5 zákona o advokácii), a teda právnomu zástupcovi nič nebránilo, aby sa i napriek tomu, že dva dni pred pojednávaním ukončil právne zastúpenie žalovanej, zúčastnil pojednávania, resp. aby aspoň žiadal o jeho odročenie tak, aby bolo vyššie uvedeným ustanoveniam učené zadosť. Ak právny zástupca žalovanej ako dôvod ukončenia právneho zastúpenia uvádzal nemožnosť skontaktovania sa so žalovanou a žiadal, aby súd ustanovil žalovanej opatrovníka, súd uvádza, že inštitút procesného opatrovníka by ani na prejednávany prípad (kedy sa advokátovi nepodarilo spojiť sa so žalovanou, pretože nevie, kde sa nachádza) nedopadal, nakoľko v zmysle § 68 a § 69 CSP procesný opatrovník je inštitút slúžiaci na preklenutie nedostatku spôsobilosti strany sporu konať samostatne pred súdom za stavu, keď takáto osoba nemá zákonného zástupcu, resp. keď zákonný zástupca z rôznych dôvodov tiež konať nemôže. Nemožno ho ustanoviť osobe, ktorá má plnú spôsobilosť samostatne konať pred súdom, ale nie je možné zistiť jej aktuálny pobyt tak, ako sa domnieval právny zástupca žalovanej. V neposlednom rade treba dodať, že žalovaná má vedomosť o tom, že sa vedie toto konanie, keď opakovane žiadala o odročovanie pojednávania a na jednom z pojednávania bola aj osobne zúčastnená a podala svoju výpoveď, a teda najmä tiež je v jej záujme, aby so svojím advokátom, ktorého vo veci splnomocnila na svoje právne zastúpenie, aktívne komunikovala. Súd preto zhrnúc uvedené konštatuje, že právny zástupca žalovanej mal v čase, keď zastúpenie žalovanej ešte trvalo, predvolanie na pojednávanie doručené riadne a včas, o odročenie pojednávania žiadané nebolo, a pokiaľ sa za žalovanú stranu pojednávania nikto nezúčastnil, boli splnené podmienky na prejednanie veci aj v neprítomnosti žalovanej.

22. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu, keďže súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu, a preto má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.